

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 16C/128/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614221138
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radoslav Baláž
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2015:7614221138.3

Uznesenie

Okresný súd Spišská Nová Ves v právnej veci Ž. S.. M. V., J.. XX.X.XXXX, G. N. X, H. právne zastúpenej JUDr. Mariánom Rušinom, PhD., advokátom so sídlom Kmeťova 24 Košice proti žalovanému Provident Financial, s.r.o., Mlynské nivy 49, Bratislava 2, IČO : 35805731, právne zastúpenému advokátskou kanceláriou De minimis, spol. s r. o., so sídlom Mateja Bela 6, 811 06 Bratislava, v konaní o určenie neprijateľných zmluvných podmienok s prísl. takto

rozhodol:

I. Súd konanie **z a s t a v u j e**.

II. Žalovaný je povinný nahradiť žalobkyni na účet jej právneho zástupcu trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia v sume 377,54 Eur, a to do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia .

o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 22.12.2014 domáhala, aby súd určil , že zmluvná podmienka uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 571521520, uzavretá medzi účastníkmi dňa 17.5.2014, v ktorej je uvedený poplatok za garantovanú službu vo výške 261,30 Eur je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, a tiež aby určil, že zmluvná podmienka v zmluve o zabezpečení splátok úveru uzavretej medzi účastníkmi dňa 17.5.2014, v znení dodatku k zmluve o zabezpečení splátok úveru zo dňa 17.5.2014 v bode 1.1. je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a zároveň aby zaviazal žalovaného nahradiť jej trovy konania.

Na pojednávaní konanom dňa 11.5.2015 žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu doručil žalobkyni odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 571521520.

Následne písomným podaním zo dňa 20.5.2015 doručeným súdu dňa 22.5.2015 žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu vzala svoj žalobný návrh v predmetnej veci v celom rozsahu späť a uplatnila si trovy konania. V tejto súvislosti poukázala na to, že nakoľko zrušením zmluvy o úvere došlo k odpadnutiu predmetu sporu, už nie je možné a de facto ani potrebné vyhlásiť zmluvné podmienky v zmluve o úvere za neprijateľné. Vo vzťahu k uplatneným trovám konania poukázala na to, že tým, že žalovaný odstúpil od zmluvy o úvere a zaviniel zastavenie konania uplatňuje si uvedenú náhradu rov konania. Tiež poukázala na to, že žalovaný odstúpil od zmluvy o úvere až na druhom pojednávaní, dňa 11.5.2015, a to aj napriek tomu, že v danej veci sa už konalo pojednávanie dňa 10.3.2015. Žalovaný pritom podľa žalobkyne vedel, že zmluve o úvere je v rozpore so zákonom, čo napokon potvrdila aj Európska komisia, ktorá sa vyjadrovala k vzorovej zmluve žalovaného. napriek tomu žalovaný vytrvalo ignoroval žalobkyňu, keď ani len neodpovedal na jej výzvy, ktoré žalobkyňa doručila žalovanému pred začatím sporu. Ak by preto podľa žalobkyne nedošlo k podaniu žaloby, žalobkyňa by musela žalovanému zaplatiť aj poplatky a odmenu, ktoré sú podľa žalobkyne bez akýchkoľvek pochyb v rozpore s právnymi predpismi na ochranu spotrebiteľa.

Žalovaný cestou svojho právneho zástupcu písomným podaním zo dňa 15.6.2015, doručeným tunajšiemu súdu dňa 19.6.2015 s predmetným späťvzatím vyslovil súhlas a zároveň žiadal, aby súd náhradu trov konania účastníkom nepriznal.

V súvislosti s trovami konania poukázal na to, že nie je tu daný dôvod na uplatnenie ust. § 146 ods. 2 O.s.p., t.j. zastáva názor, že nie je dôvod preto, aby bola priznaná náhrada trov konania žalobkyni a to z toho dôvodu, že odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 571521520 zo dňa 17.5.2014 bolo zo strany žalovaného výkonom práva, ktorý nadväzoval na skutočnosť, že žalobkyňa porušila svoju povinnosť splácať úver poskytnutý na základe tejto zmluvy riadne a včas. Postup žalovaného nesúvisí s tým, že žalobkyňa si uplatňuje v konaní svoje nároky, nakoľko tieto vo svojom vyjadrení žalovaný odmieta a považuje ich za nedôvodné. Takisto odkazy na stanovisko Európskej komisie z konania vedeného v Súdnom dvore EÚ pod sp.zn. C-372/14 sú nepoužiteľné, pretože toto stanovisko sa týka aplikácie smernice 87/102/EHS, čo je v tomto stanovisku explicitne uvedené, pričom v prípade zmluvy žalobkyne sa jedná o aplikáciu smernice 2008/48/ES (účinná od 2010), pričom táto smernica umožňuje doplnkové služby zákazníkovi ponúkať, pričom zákon výslovne stanovuje, že nie sú súčasťou celkových nákladov na úver (ide teda o odlišnú právnu úpravu, než je predmetom stanoviska 87/102/EHS). Okrem toho predmetné prejudiciálne konanie bolo na Súdnom dvore EÚ zastavené. V skratke, žalovaný neodstúpil od zmluvy dôsledku uvedeného stanoviska Európskej komisie, nakoľko sa týka úplne inej veci a predmetom žaloby v danom prípade sú úplne iné nároky.

Ďalej poukázal na to, že v druhom rade žalobkyňa si uplatňuje voči žalovanému na okresnom súde svojich nárokov celkov v 5 konaniach so spisovými značkami 4C/330/2014, 16C/128/2014, 16C/129/2014 13C/256/2014 a 10C/166/2014. Ak teda žalobkyňa namieta, že jej v konaní vznikli trovy, tieto jej vznikli len z dôvodu tzv. hromadenia trov, kedy žalobkyňa svoje žalobné nároky voči žalovanému rozdelila do piatich konaní, hoci ich mohla predniesť v jednom spoločnom konaní. A napokon v treťom rade podľa žalovaného aj priznanie uvedenej náhrady trov konania nie je namieste, pretože je daný dôvod pre aplikovanie § 150 ods. 1 prvá veta. O.s.p. Uvedené okolnosti hodné osobitného zreteľa žalovaný vidí v tom, že žalobkyni bol poskytnutý spotrebiteľský úver v sume 1 300,--Eur, pričom žalovanému nevrátila ani len túto sumu (t.j. istinu), ale vrátila mu doposiaľ len 463,--Eur. Úver následne prestala splácať a so žalobou sa v decembri 2014 obrátila na okresný súd. Po odstúpení od predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo strany žalovaného by teda žalobkyňa mala vrátiť žalovanému bezdôvodné obohatenie v sume 837-Eur za týchto okolností sa javí žalovanému, že uplatnenie náhrady trov konania za týchto okolností je v rozpore s dobrými mravmi. Dôvodom pre nepriznanie nároku na náhradu trov konania je tiež skutočnosť, že zo strany žalovaného išlo v prípade odstúpenia od zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 571521520 o výkon práva, t.j. nešlo o porušenie právnej povinnosti, pre ktorú by mal žalovaný znášať povinnosť náhrady trov konania.

Podľa § 96 ods. 1 O.s.p., navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Podľa § 96 ods.2 O.s.p., súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

Podľa § 96 ods. 3 O.s.p., nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. V takomto prípade súd rozhodne o zastavení konania do 30 dní od späťvzatia návrhu.

Vzhľadom na to, že došlo zo strany žalobkyne k späťvzatiu návrhu v celom rozsahu a žalovaný s týmto späťvzatím vyslovil súhlas, súd konanie v zmysle vyššie citovaných ustanovení zákona zastavil.

Podľa § 146 ods. 1 písm c./ O.s.p., žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

O trovách konania súd rozhodol podľa §-u 146 ods.2 O.s.p. a žalovaného , ktorý zavinil zastavenie tohto konania zaviazal zaplatiť trovy konania žalobkyni na účet jej právneho zástupcu. K späťvzatiu žalobného návrhu došlo pre správanie sa žalovaného, ktorý od zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 571521520 zo dňa 17.5.2014 odstúpil až na pojednávaní konanom dňa 11.5.2015, teda potom, čo už konanie bolo začaté a riadne prebiehalo. Je síce pravdou, že odstúpenie od zmluvy je možné vnímať ako výkon práva žalovaného, avšak žalovaný mal možnosť tento realizovať podstatne skôr , než sa začalo toto sporové konanie, a navyše predmetom tohto sporového konania bolo posudzovanie iných skutočností než tých, pre ktoré žalovaný od zmluvy so žalobkyňou odstúpil. Žalovaný totiž odstúpil od zmluvy pre nesplácanie dlžnej sumy riadne a včas, kým v tomto sporovom konaní sa žalobkyňa domáhala vyslovenia neprijateľnosti zmluvných podmienok v uvedenej zmluve. Keďže odstúpením od zmluvy nastali účinky *ex tunc* , t.j. uvedená zmluva sa zrušila od počiatku, nebolo možné v tomto konaní ďalej pokračovať a meritórne preskúmať charakter uvedených podmienok, a teda je zrejmé, že žalovaný svojím konaním zavinil skutočnosť, že žalobkyňa musela svoj návrh vziať späť a žiadať konanie zastaviť. Pre toto konanie bolo pritom irelevantné , či žalobkyňa plnila, resp. neplnila na základe uvedenej zmluvy finančné plnenie žalovanému, pretože tak ako už bolo vyššie uvedené predmetom tohto konania bolo preskúmanie iných skutočností. Žalovaný sa svojich nárokov voči žalobkyni mohol domáhať žalobou na plnenie, pokiaľ bol presvedčený, že má na ne nárok, v žiadnom prípade na tieto súd nemohol prihliadať v tomto sporovom konaní a hodnotiť ich pri posudzovaní nároku na náhradu trov konania z hľadiska § 150 O.s.p. ako to žiadal žalovaný.

Za nenáležitú považoval súd námietku žalovaného aj o tom, že žalobkyni vznikli trovy len preto, že táto si svoje nároky voči žalovanému rozdelila do piatich konaní a tým dopustila tzv. hromadenia trov , hoci ich mohla predniesť v jednom spoločnom konaní. Každé z uvedených konaní sa totiž týkalo inej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorú žalobkyňa so žalovaným uzavrela, a teda predstavovalo samostatný nárok . Vzhľadom na uvedené preto súd zaviazal žalovaného zaplatiť trovy tohto konania žalobkyni na účet jej právneho zástupcu.

Uvedené trovy konania predstavovali celkovú sumu 377,54 Eur a pozostávajú z trov právneho zastúpenia v uvedenej výške, účtovaných podľa § 11 ods. 1 písm.b/, a § 13a vyhl. č. 655/2004 Z.z., keďže žalobkyňa , ktorú zastupoval jej právny zástupca bola spotrebiteľom a ide o zastupovanie v spore zo spotrebiteľskej zmluvy. Hodnota jedného úkonu právnej služby tak predstavovala pre rok 2014 sumu 61,87 Eur, a pre rok 2015 sumu 64,53 Eur. Na základe uvedeného súd preto priznal žalobkyni na účet jej právneho zástupcu odmenu pozostávajúcu z 2 úkonov právnej služby po 61,87 Eur uskutočnených v roku 2014 , a to prevzatie a príprava právneho zastúpenia, spísanie a podanie žalobného návrhu a zastupovanie klienta (žalobkyne). Ku každému z týchto uvedených úkonov právnej služby vykonaných v roku 2014 súd ďalej priznal tiež 2x režijný paušál v zmysle § 16 cit. vyhl. vo výške po 8,04 Eur. Ďalej súd priznal žalobkyni na účet jej právneho zástupcu odmenu pozostávajúcu z 2 úkonov právnej služby po 64,53 Eur uskutočnených v roku 2015 , a to zastupovanie na pojednávaní konanom dňa 10.3.2015 a dňa 7.5.2015, a ku každému z týchto uvedených úkonov právnej služby vykonaných v roku 2015 súd ďalej priznal tiež 2x režijný paušál v zmysle § 16 cit. vyhl. vo výške po 8,39 Eur.

Celková hodnota úkonov právnych služieb za zastupovanie žalobkyne v tomto konaní tak predstavovala sumu 252,80 Eur (2 x 61,87 Eur + 2x 64,53 Eur) a celková suma režijných paušálov v celom tomto sporovom konaní sumu 32,86 Eur (2x 8,04 Eur + 2x8,39 Eur).

Trovy právneho zastupovania žalobkyne tvorili aj cestovné náhrady jej právneho zástupcu podľa § 16 cit. vyhl. na cestu na pojednávanie dňa 10.3.2015 a dňa 7.5.2015. Tieto si právny zástupca žalobkyne uplatnil za cestu na uvedené pojednávania za použitie motorového vozidla zn. FIAT GRANDEPUNTO EVČX : SN120CA na trase Košice - Spišská Nová Ves a späť. Právny zástupca však súdu v konaní nepredložil žiaden doklad, z ktorého by vyplývalo, že v jeho prípade pri pojednávaniach uskutočnených dňa 10.3.2015 a dňa 7.5.2015 okolnosti vyžadovali, aby cesta ním bola vykonaná osobným motorovým vozidlom a nie verejným hromadným dopravným prostriedkom.

Podľa § 72 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 543/2005 Z.z. , o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné súdy, krajské súdy, Špeciálny súd a vojenské súdy, v znení neskorších zmien a doplnkov (ďalej len ako „ vyhl. MS SR č. 543/2005 Z.z.“) , k hotovým výdavkom osoby zúčastnenej na konaní patria účelne vynaložené náklady, najmä cestovné, stravné a preukázané výdavky na ubytovanie.

Podľa § 73 ods. 1 vyhl. MS SR č. 543/2005 Z.z., nárok na cestovné má osoba zúčastnená na konaní, ktorá nemá trvalý alebo prechodný pobyt alebo nepracuje v mieste, kde sa konanie uskutočňuje, alebo je predvolaná z miesta, kde sa dočasne zdržuje.

Podľa § 73 ods. 2 vyhl. MS SR č. 543/2005 Z.z., osobe zúčastnenej na konaní sa hradia skutočné, účelné a hospodárne vynaložené výdavky cestovného verejným hromadným dopravným prostriedkom. Ak použila osoba zúčastnená na konaní vlastné motorové vozidlo, hradí sa jej cestovné ako pri ceste hromadným dopravným prostriedkom okrem prípadov podľa § 74.

Podľa § 74 vyhl. MS SR č. 543/2005 Z.z., ak okolnosti prípadu vyžadujú, aby cesta bola vykonaná inak ako verejným hromadným dopravným prostriedkom, poskytne sa osobe zúčastnenej na konaní pri ceste náhrada podľa osobitných predpisov. 40) Podľa týchto predpisov sa poskytuje stravné a preukázané výdavky na ubytovanie.

Preto súd žalobkyni na účet jej právneho zástupcu nepriznal ním uplatnené cestovné výdavky za použitie motorového vozidla, ale mu len priznal cestovné vo výške, akú by uhradil za použitie verejného hromadného dopravného prostriedku a to vlakom, kedy cena za jednosmernú cestu na uvedenej trase predstavuje sumu 4,--Eura (údaj zistený podľa internetovej stránky <<http://cp.atlas.sk/vlak/spojenie/>>), takže celková suma za cestu tam aj späť na pojednávanie konané dňa 10.3.2015 predstavuje sumu 8,--Eur (2x 4,--Eur) a na pojednávanie konané dňa 7.5.2015 sumu 8,--Eur (2x 4,--Eur), spolu tak predstavovali uvedené trovy sumu 16,-- Eur. Nakoľko sa právny zástupca v oboch pojednávacích dňoch, t.j. dňa 10.3.2015 a dňa 7.5.2015, zúčastnil aj ďalšieho pojednávania na tomto súde a to v konaní vedenom pod sp.zn. 16C/129/2014, súd priznal v konečnom zúčtovaní žalobkyni na účet jej právneho zástupcu len polovicu týchto trov cestovného, t.j. len sumu 8,--Eur.

Ďalej trovy právneho zastupovania pri zastupovaní žalobkyne jej právnym zástupcom tvorí podľa § 17 cit. vyhl. uplatnená náhrada za stratu času spôsobenú cestami na pojednávanie konané dňa 10.3.2015 a dňa 7.5.2015 na trase medzi Spišskou Novou Vsou a Košicami v trvaní 55 min cesta vlakom (časová dĺžka trasy určená podľa internetovej stránky <<http://cp.atlas.sk/vlak/spojenie/>>) + presun zo stanice, resp. na stanicu a to na pojednávanie konané dňa 10.3.2015 pri sume stanovenej za každú aj začatú polhodinu vo výške 13,98 Eur pre rok 2015 v celkovej výške 83,88 Eur (13,98 Eur za 1 polhodinu x 6 polhodín), a na pojednávanie dňa 7.5.2015 takisto v sume 83,88 Eur (13,98 Eur za 1 polhodinu x 6 polhodín), spolu tak predstavovali uvedené trovy sumu 163,34 Eur. Nakoľko sa právny zástupca v oboch pojednávacích dňoch, t.j. dňa 10.3.2015 a dňa 7.5.2015, zúčastnil aj ďalšieho pojednávania na tomto súde a to v konaní vedenom pod sp.zn. 16C/129/2014, súd priznal v konečnom zúčtovaní žalobkyni na účet jej právneho zástupcu len polovicu týchto trov náhrady straty času, t.j. len sumu 83,88 Eur.

Na základe uvedeného tak celkové trovy právneho zastupovania žalobkyne v tomto konaní predstavovali sumu 377,54 Eur / t.j. úkony právnych služieb : 252,80 Eur + hodnota režijných paušálov : 32,86 Eur + hodnota cestovných náhrad : 8,-- Eur + hodnota náhrad za stratu času : 83,88 Eur /.

Všetky vyššie priznané trovy konania súd priznal na účet právneho zástupcu žalobcu, ktorý v zmysle § 149 O.s.p. je určený za platobné miesto pre neúspešného žalovaného na úhradu týchto trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 1a 2 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia. Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, trovy výkonu rozhodnutia o výchove maloletých detí, sumy uložené ochrannými opatreniami v trestnom konaní, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci. (Zákon č. 65/2001 Z.z. v znení neskorších predpisov.)